

תלמודו בידו

דף יא עמוד א

א] השוכב עירום תחת כילה או העומד כך בביתו, כיצד יקרא את השמע ?

ב] אלו דברים כשרים לסכך ?

ג] מהו דין "תעשה ולא מן העשוי" ?

ד] הדלה ענפים המחוברים לקרקע על הסוכה וסיכך על גבם, מה דינה ?

ה] מדוע רב עמרם הטיל ציצית בבגד של אשתו ?

א] כילה: אם אינה גבוהה עשרה טפחים, מוציא את ראשו מחוץ לכילה וקורא. שאינה נחשבת אהל אלא בגד, והמוציא ראשו חוץ לחלוקו קורא את השמע. בבית: אינו מועיל להוציא ראשו מחוץ לחלון, אפילו שאין לבית גובה עשרה טפחים.

ב] מסככים רק בדבר שגידולו מן הארץ, ואינו מחובר לקרקע, ואינו מקבל טומאה.

ג] "חג הסוכות תעשה", מכאן שבשעה שעושה את הסוכה צריך שתהיה ראויה לסוכה, ולא שיעשה סוכה פסולה ויתקנה אחר כך בתיקון מועט. כגון החוטט בגדיש ועשה בו חלל כשיעור סוכה, ונמצא הסכך עשוי מאליו.

ד] הסוכה פסולה, שאין מסככים בדבר המחובר לקרקע. אלא אם כן:
 1. הסכך הכשר מרובה על הענפים המחוברים ועירבם יחד, והמחובר בטל ברוב.
 2. שקצץ את הענפים, ואפילו לאחר שסיכך בהם (ואף שתחילת עשייתה היה בפסול).
 לשמואל: לאחר הקציצה יגביה כל אחד ואחד מן הענפים ויניחם. לא עשה כן, הסוכה פסולה משום "תעשה" ולא מן העשוי.
 לרב: אין צריך להגביהם, שקציצת הענפים מן המחובר זהו גמר עשייתה. אמנם אם תלש את הענפים בידו ונראים כמחוברים (שראשיהם עדיין בתוך האילון), אין זו עשייה גמורה, ופסולה.

ה] סוכר שנשים חייבות בציצית, כי לילה זמן ציצית (ו"וראיתם אותו" ממעט כסות סומא).